

דַּעֲאִין בְּדִינָא בְּשָׂאָר עַמּוּין, מָה עָבִיד אַבֵּל בּוֹמֵן שְׁהֵם נִכְנָסִים
 לְדִין עִם שָׂאָר הָאוֹמוֹת מַה עוֹשֶׂה הַשִּׁי"ת. יָדַע קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְּהָא
 סְמָא"ל אֶפְטְרוּפָסָא דְּעֵשׂוֹ, יִיְתִי לְאַדְכָּרָא חוֹבִיָּהוֹן
 דְּיִשְׂרָאֵל, וְכִנְיֵשׁ כְּלָהּ לְגַבִּיָּה לְיוֹמָא דְּדִינָא יוֹדַע הַקְּב"ה
 שְׁהִס"מ הָאֶפְטְרוּפּוֹס שֶׁל עֵשׂוֹ אוֹסֵף אֶת כָּל הַחַטָּאִים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹמֵר אוֹתָם אֲצִלוּ
 לְיוֹם הַדִּין כְּדֵי שְׂאֵז הוּא יָבוֹא לְהַזְכִּיר חַטָּאֵיהֶם, וְהָא קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 אֶקְדִּים לְהוֹ אֲסוּוֹתָא, וְעַל כָּל חוֹבָא וְחוֹבָא לָקִי וְנִקְהָ
 לְהוֹ בִּיסוּרִין זְעִיר זְעִיר וְעַל כֵּן הַקְּב"ה מְקַדֵּם לָהֶם רְפוּאָה וְעַל כָּל חַטָּא
 וְחַטָּא הוּא מְלַקֵּחַ אוֹתָם וּמְנַקֵּה אוֹתָם בִּיסוּרִים מַעֲט מַעֲט. וְדָא הוּא וְנִקְהָ,
 בִּיסוּרִין וְזֶהוּ מַה שְׁאָמַר "וְנִקְהָ" הֵינּוּ שְׁמַנְקָה אוֹתָם עַל יְדֵי יִסּוּרִים. וְבִגִּין כִּדְ
 בְּדִינָא דְּקִשּׁוּט, לָא אֲנַקְּךָ מַעֲלָמָא בְּדִינָא בְּתַר דְּסִבְלַת
 יִסּוּרִין זְעִיר זְעִיר וּבִגְלַל שְׁכַבְרָתָא יִסּוּרִים מַעֲט מַעֲט וְכַבְרָא נִיקִיתִי אוֹתָךְ
 בִּיסוּרִים אֵלּוּ לָכֵן לָא אֲנַקְּךָ בְּדִין הָאֵמֶת לַעֲתִיד לְבָא.

לַעֲתִיד לְבּוֹא יָבוֹא הַס"מ עִם הַרְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַחַטָּאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְיִדְרוּשׁ
 שְׁהַקְּב"ה יַעֲנִישֵׁם וְה' בְּרַחֲמָיו מֵרָאָה לוֹ שְׁהֵם כָּבֵד קִיבְלוּ עוֹנֵשָׁם
 וְתוֹ וְעוֹד יֵשׁ לְפָרֵשׁ מַה שְׁכָּתוּב לָא אֲנַקְּךָ, אָף עַל גַּב דְּאֵתוֹן בְּנִי,
 לָא אֶשְׁבּוֹק חוֹבִיָּכוֹן אַע"פ שְׁאֵתָם בְּנֵי לָא אַעֲזוּב לִפְרַע מִכֶּם חַטָּאֵיכֶם,
 אֲלֵא אֶתְפָּרַע מִנְּכוֹן זְעִיר זְעִיר, בִּגִּין דְּתִתְּהוּוֹן זְכָאִין
 לְיוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא. אֵלּא אֶפְרַע מִכֶּם מַעֲט מַעֲט בְּשִׁבִּיל שְׁתִּהִיוּ זְכָאִים לְיוֹם

הדין פֿר אַתָּאן לְדִינָא, אַתָּא סָמָא"ל, בְּכַמָּה פְּתָקִין
עַל־יְהוּ. כאשר הם באים לעת"ל לדין יבא ס"מ עם כמה פתקים שכתב עליהם כל
חטאיהם. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפִּיק פְּתָקִין דִּי־סוּרִין,
דְּסַבְּלוּ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל חוּבָא וְחוּבָא, וְנִמְוָחוּ כָּל חוּבִין
וְהִקְבֵּה מוֹצִיא כִּנְגָדוֹ אֶת הַפְּתָקִים שֶׁל הַיְסוּרִים שֶׁסַּבְּלוּ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל חֵטָא וְחֵטָא וּמְרָאָה
לוֹ שֶׁכֶּבֶר נִמְחוּ עוֹנוֹתֵיהֶם בִּיְסוּרִים אֵלּוּ. וְלֹא עֲבִיד לוֹזֵן וְוִתְרָנוּתָא כָּלָל
וּמְרָאָה לוֹ שֶׁלֹּא וִיתֵר לָהֶם בְּכָל־אֵלָּא הִכַּל נִפְרַע מֵהֶם. כְּדִין תְּשִׁישׁ כְּחִיָּה
וְחִילִיָּה דְּסָמָאֵל, וְלֹא יִכִּיל לוֹזֵן. וְיִתְעַבֵּר מֵעֲלֻמָּא, הוּא,
וְכָל סְטְרוֹי, וְכָל עַמִּין. ואז נשבר כוחו של הסט"א ולא יכול להם ועובר
מִהַעוֹלָם הוּא וְכָל הַצַּדִּידִים הָרָעִים שֶׁלוֹ וְכָל הָאוֹמוֹת. הִדָּא הוּא דְּכֶתִיב זֶהוּ
שֶׁכֶּתוּב וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְגו', בְּגִין כָּךְ
וְיִסְתַּיֵּךְ לַמִּשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנִיךְ. למה אל תירא עבדי יעקב לפי
שֶׁכֶּבֶר יִסְתַּיֵּךְ לַמִּשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנִיךְ.

כי הנה הרשעים ידרכון קשת נדרש על ס"מ וסיעתו וכן על בלעם ובלק
וְדוֹד מְלָכָא אָמַר וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים יא) כִּי הִנֵּה הָרָשָׁעִים
יִדְרָכוּן קֶשֶׁת כּוֹנֵנִי חִיצֵם עַל יֵתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אוֹפֵל לִישְׁרֵי לִבִּי וְגו'.
וְאֵף עַל גַּב דִּהְיָא קָרָא הָא אוֹקְמוּהָ, עַל שְׁבָנָא וְיוֹאֵחַ
מִמֶּנּוּ דִּחְזִיקָה אֶתְמַר. ואע"פ שֶׁכֶּבֶר פִּירְשׁוּ חו"ל פֶּסוּק זֶה עַל שְׁבָנָא וְיוֹאֵחַ
הַשְּׂרִים שֶׁל חֻזְקָהּ הַמֶּלֶךְ שֶׁכֹּאשֶׁר שֶׁלַח סִנְחָרִיב אֶת רַב־שָׂקָה לְהַלְחֵם בִּירוּשָׁלַיִם הֵם שֶׁלַּחוּ

לו אגרת על חץ וכתבו עליה שכל ישראל רוצים להשלים עימו ורק ישעיה וחזקיהו מעכבים והיינו לירות במו אופל לחזקיהו וישעיה שהיו ישרי לב (סנהדרין כו.), **אָבֵל** יש לפרש עוד **הַאִי קָרָא עַל סָמְא"ל וְסִיעֲתִיהָ אוֹף הֶכִי אֶתְמַר** זה הפסוק נאמר על הס"מ וסיעתו **דְּכָל עִבְדָּיו וְעִיטָיו עַל יִשְׂרָאֵל נִינְהוּ** שכל מעשיהם ועצתם היא על ישראל להחטיאם ולכלותם. **בָּלָק וּבְלָעָם הָהוּא אֲרַח מִמָּשׁ נִקְטָו** גם בלק ובלעם נקטו באותה הדרך ממש, **וְהָא אֶתְמַר דְּחִבּוּרָא בִישָׁא עֲבָדוּ** וכבר ביארנו שהם עשו חיבור רע ביניהם. **אֲמָרוּ, עֲמַל"ק** אותיות **ע"ם ל"ק** ופירושו **עֲמָא דְלָקָא לֹזַן, פְּחִיָּא דְמַחֵי בִזְנָבָא דִילִיָּהּ**, עם שהיכה בישראל כמו הנחש שמכה בזנבו כי רק סוף שמו הוא מלשון הלקאה **הָא אֲנִן יִתִּיר**, אבל אנחנו יכולים להכותם יותר כי כל אותיות שמם רומזו לזה **בָּלָק** מתחלק לב' תיבות **ב"א ל"ק** שפירושו. **אֶתְא מֵאֵן דְּלָקִי לֹזַן פְּרַעֲוִיתִיהּ** בא מי שהלקה להם כרצונו. **בְּלָע"ם** אותיות **ב"ל ע"ם**, שפירושו **לִית עֲמָא, וְלִית רַעֲיָא** שעל ידי קללתו לא ישאר עם ולא רועה היינו לא ישראל ולא משה רבינו. **שָׁמָא דִילָן גָּרִים לְשִׁיעָאָה לֹזַן וְלֹאֲעֻקָּרָא לְהוּ מַעְלָמָא** וחשבו לעצמם שהשם שלהם גורם לכלות את ישראל ולעקור אותם מהעולם.

הקב"ה בלבד עומק מחשבתם שלא ישלטו בעולם ולא ישארו בעולם **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָשִׁיב בְּגִוּוֹנָא אֲחֻרָא שְׁמִיָּהוּן** אבל הקב"ה חשב את שמותם באופן אחר, **בְּבָלָק ב"ל, בְּבָלָעָם**

ב"ל, הָא בְּלִי"ל בשם בלק יש אותיות ב"ל ובשם בלעם יש אותיות ב"ל וכשמתחברים יחד הן תיבת בלבל. **מָה אֶתְּוֹן אֶשְׁתָּאֲרוּ** איזה אותיות נשארו מבלק ובלעם **עַמִּי"ק** ופירושו **בְּלִי"ל עִמָּקָא דְּמַחֲשָׁבָה דְּלִהוֹן, דְּלֹא יִשְׁלֹטוֹן בְּעִלְמָא, וְלֹא יִשְׁתָּאֲרוֹן בְּעִלְמָא** שהקב"ה בלבל עומק מחשבתם שלא ישלטו בעולם ולא ישארו בעולם.

הם חשבו לעקור את המלכות הנקראת כ"ה מעם ישראל וחשבו להעלות במקומה את הצד הרע

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעֶזֶר, יְאוֹת אִמֶּרֶת אמר רשב"י לרבי אלעזר יפה אמרת **אַבְל** מה שפירשת שבלק ובלעם רצו לברך את המלכות כדי שלא תהיה בחיבור עם ישראל ועי"כ יוכלו להלחם בהם אין זה כך **בְּלָק, תַּפַּח רוּחִיהָ בְּגִיהָנָם. וּבְלָעָם יִשְׁתַּחֲקֹן תַּפְּזֵן גְּרַמּוּי וְרוּחִיהָ תַּפַּח רוּחוֹ שֶׁל בֶּלֶק בְּגַהֲנָם וַיִּשְׁחָקוּ עֲצֻמוֹתָיו וְרוּחוֹ שֶׁל בֶּלָעָם שֶׁם. וְהִכִּי הוּא** וכך היתה מחשבתם **עֵיטָא בִּישָׁא נִטְלוּ עַל פִּטְרוֹנָא עַל הָאִי כַה** עצה רעה הם חשבו על הפטרון והשומר של ישראל היא המלכות הנקראת כ"ה, **דְּחֻשִּׁיבוּ לְאַעְקָרָא לְהָאִי כַה, וְחֻשִּׁיבוּ לְסִטְרָא בִּישָׁא לְסִלְקָא לִיָּה בְּפוֹמָא וּבְעוֹבְדָא** שהם חשבו לעקור את המלכות הנקראת כ"ה מעם ישראל וחשבו להעלות במקומה את הצד הרע על ידי הדבור וכח המעשה.